

בארי קדחת

אדם כי הצעתו החדשה של בארד מכוננת למטרה אחת: **למונע את הישארותה של סיעת הכוח החדש בכנסת הבאה.**

★ ★ ★

ברור להדומין כי בארד פועל שוב בתיאום מלא עם מפא"י. על כך מעידות העובדות היבשות: המכשול העיקרי להעלאת אחוזי-החסימה עד כה היה נעוץ בקיומן של שתי הסיעות הערביות של מפא"י, שכל אחת מהן צברה בבחירות האחרונות פחות מ-2%. בגלל סיבות אלו ומשפחתיות לא יכלו עד כה להתאחד. והנה, לפתע — באותו שבוע בו פורסם מאמרו של בארד למען אחוזי-החסימה מוגדל — הודיעה מפא"י כי שתי סיעותיה הערביות התאחדו. כל עוד קיים ה' מימשל הצבאי, בגלוי או בסתר, אין חשש שהן תקבלנה ביהר פחות מ-3%.

אם כן, לא תפגע הצעתו של בארד בשום גורם מפא"י. כמו היא עלולה לפגוע?

היא תחסל את מק"י. כלומר: בארד עלול להכריח את מק"י להצטרף לר"ת. דווקא בשעה שר"ר סנה, יודו, שוקד על המצאת קומוניזם ציוני, ובשעה שח"כ שמואל מיקוניס שר שירי תהילה לדת היהודית, היא תחסל את פא"י העצמאית, ותכריח אותה להצטרף למפד"ל, הגרורה הקבועה של מפא"י. היא תאייס על קיום הליברליס העצמאיים, שצברו ב' בחירות האחרונות פחות מ-4%. אם תיקבע חסימה של 3%, לא יוכלו ל"ע לגשת לבחירות ברשימה נפרדת, והם יצטרכו להצטרף למערך (אם לא יתפלג עד אז גח"ל, והליברליס יתאחדו מחדש).

כל אלה הן תוצאות שד"ר בארד בוודאי איננו יכול להיות מעוניין בהן. אבל הוא מוכן לשלם מחיר זה, כדי לחסל את הכוח החדש.

★ ★ ★

מדוע משתוקקת כל כך סיעת בארד לחיסול הכוח החדש, עד כדי אובדן כל גיגונים של הגינות פוליטית? האם מפני שליו אשכול הכריז מעל דוכן הכנסת כי סיעת-היחיד שלנו עושה בכנסת עבודה יותר "רצינית" מאשר סיעת גח"ל?

האם מפני שמנהיג אופוזיציוני בחרת קבע כ" הח"כ היחיד של הכוח החדש משפיע בכנסת יותר מכל 26 הח"כים של גח"ל?

האם מפני שפעולתה האינטנסיבית של סיעת תנו מבליטה לעיני כל את השאננות השבעה של חרות?

האם מפני שסיעת הכוח החדש מגלה באורח עיקבי את השותפות של מפא"י-חרות בחלוקת השלל — החל בתרומות הסודיות של קואופרטיב דן, וכלה בחלוקת מטעני-שקדים בין חברי-הכנסת, כל אלה הן סיבות טובות, אך הסיבה העיקרית היא טובה עוד יותר:

חרות הפכה מזמן חלק בלתי-נפרד של ה' מישטר הקיים. היא מעוניינת בקיומו, לא פחות מאשר מפא"י.

לכן די היה בנצחון הקטן ביותר של כוח חדש כדי להזעיק אותה אל הבאריקדות של מפא"י.

★ ★ ★

את מאמרו סיים בארד בפיסקה ערמומית: "הסיעות בכנסת תצטרכנה לזון כבובד-ראש בעניין הני"ל, ואין להשאירו עד ערבי-בחירות הבאות, אלא לחלילס לכאן או לשם". מדוע? גם זה ברור: בארד חושש כי הגשמת הצעתו תח' ריד את הציבור הנאור, ותשניא אותו ואת מסלגתו על כל אדם בעל תחושה דמוקרטית בארץ. אבל הוא מקוה שזעם זה יהיה זמני. הוא סבור שכדאי לבצע את הקנוניה מייד, כדי שהציבור יספיק לשכחה עד לבחירות הבאות.

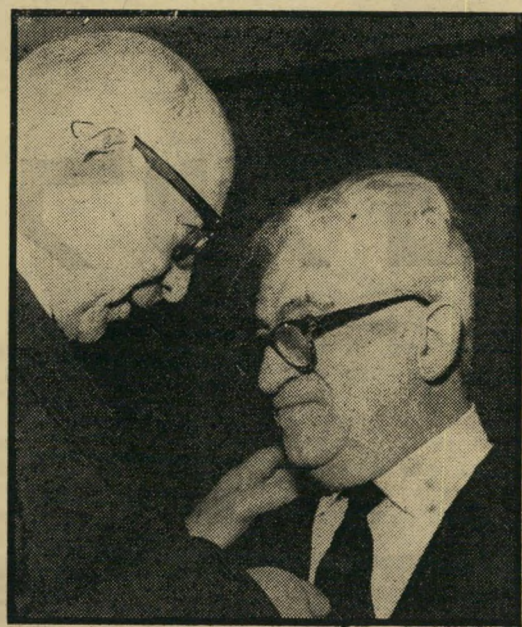
וכאן הוא טועה, כמו שמעו לפניו מהוקקי חוקי-לשון-הרע.

אם יניפו ראשי המישטר הקיים — מפא"י וחרות — את הגרון על סיעת הכוח החדש, יתלכדו כל בעלי הרצון-הטוב סביב כוח זה.

אני מוכן להסתכן בנבואה: כל אחוזי-החסימה שייקבע, יהיה גבוה ככל שיהיה — הציבור ההגון ידאג לכך שסיעת הכוח החדש תעבור איתו בבחירות הבאות.

זכותן של הסיעות הקטנות להגיש הצעות-לסדר-היום ה' הצעות-חוק פרטיות. הוא שהמציא את השינוי, הוא שי שיכנע את ברוך אוניה המפא"י להסכים לו, הוא שדאג להגשמת הקנוניה בחורי-החרים, בסודי-סודות. מאז עברו כמה חודשים, ותוצאת הקנוניה ברורה לכל: **קולתה של האופוזיציה הוקטן במידה רבה. שוב אין היא יכולה כמעט להעלות עניינים בכנסת.**

במקום לשמוע הצעות אופוזיציוניות, החושפות את הליקויים במדינה, הולכת הכנסת הביתה לפני הומן, או עוסקת בעניינים של מה-בכך המובאים עלידי הממשלה. מפא"י מבסוטה. אם יש לה קורטוב שז הכרתי

בארד (חרות) והכהן (מפא"י): שיתוף פעולה

תורה, עליה לרשום את יוחנן בארד בספריי הזהב של הקרן-הקיימת.

★ ★ ★

עיתו זרובם בארד מנימה חדשה. בניגוד לזימות ה' קודמות, אין הוא שומר אותה בסוד. הוא מכריז עליה במאמר ראשי בעתון היום.

וזו המזימה: להעלות את אחוזי-החסימה. מדוע מושמעת תביעה כזאת דווקא בפי דובר חרות, לא בפי דובר מפא"י?

מדוע היא עולה דווקא עכשיו, בכנסת השישית, אחרי שאיש לא הזכיר אותה בכנסת החמישית, או הרביעית? מה יש בכנסת השישית, שלא היה קיים בכנסת ה' קודמת, והמרגיז כל כך את ח"כ יוחנן בארד? **על כך תיתכן רק תשובה אחת: קיים בה דובר הכוח החדש.**

הכוח החדש חולל את הפלא ההיסטורי ועבר את אחוזי החסימה הקיים (1%). הוא צבר במכה הראשונה 1.2 אחוזי. בארד עצמו ידע שעובדה זו תעמוד לגנו עיני כל אדם הגיוני שיקרא את דבריו. לכן הקדים תרופא למכה, וענה על כך בעצמו — עוד לפני שמישהו שאל אותי. במאמר בו השמיע את הצעתו, הכריז:

"רק שגעון-גדול יכול לשכנע חברי-כנסת ב'דד שמישהו מעוניין או ב'חתי-מעוניין בנוכחותו או אי-נוכחותו בכנסת".

אם כן, הריני לוקה בשגעון-הגדולות, ר"ל. פשוט איני יכול לתאר לעצמי סיבה אחרת להעלאת אחוזי-החסימה ברגע זה. ואכן — גם בארד עצמו כלל אינו טורח להמציא נימוק כלשהו.

וכשם שכל אדם בכנסת הבין שקנוניות סתמית-הפה של בארד ואוניה היתה מכוונת אך ורק נגדנו (דבר שנאמר כמה פעמים בפה מלא מעל דוכן הכנסת) — כך יבין כל

מי שרוצה להבין את מהותה של תנועת החרות, אל יסתכל בח"כ מנחם בגין. מוטב שיסתכל בח"כ יוחנן בארד. כי ח"כ בגין הוא גואם גדול. גואם גדול חי בעולם החזון. להט נאומו משכיח את המציאות. ואילו המציאות היא ד"ר יוחנן בארד. הוא המסמל את התנועה בנית פעולתה העיקרית: הכנסת.

★ ★ ★

פעם היה ח"כ יוחנן בארד האישיות הפרלמנטרית מס' 1 של הכנסת. על כך הסכימו הכל. גם ד"ר משה סנה, בימי זוהרו, הגיע רק למס' 2, אחריו. או היה בארד האיש שלחם במפא"י, שחסם את דרכה בתחבולות מחוכמות, ששפך עליה קיתונות של לעג וקיטרוג.

אותו זמן עבר מזמן. מי ששומע את בארד היום, צריך להתאמץ כדי להיזכר כי זהו הלוחם מן הימים ההם.

כי בינתיים השתלב בארד דגמרי במישחק הפרלמנטרי של המישטר.

ואין זה אלא מישחק. כי בינתיים התרוקנה הכנסת מתוכנה, בעזרתו האדיבה של ח"כ יוחנן בארד.

★ ★ ★

לא מכבר עקבתי אחרי דושיה פרלמנטרי בין יו"ר ועדת הכספים, ח"כ ישראל קרגמן, שהוא הפוליטרק הכלכלי של מפא"י בכנסת, ובין יוחנן בארד, נציג האופוזיציה.

הדיון נסב על שורה שלמה של צווים שקבעו את ה' תשלומים החלים על סחורות שונות. לגבי כל צו קם קרגמן ונימק אותו. אחר כך הוא קרא לבארד לנמק את הס' תיגותו. אחר כך ענה קרגמן לכאדר, ניצח על ההצבעה האוטומטית, וחזר חלילה.

אחרי הפעם השלישית או הרביעית, עלה על דעתי שאני חווה בוזן קומיקאים ותיקים, הרגילים לשחק יחד מזה הרבה-הרבה שנים, וכל אחד יודע את תפקידו עליפה וחזר עליו מתוך שיגרה.

ואכן — הם עזרו זה לזה, הזכירו איש לרעהו את נימוקיו, תיקנו איש את טעויות רעהו (כי פה ושם התי בלבול ולא היה ברור להם על איזה צו, בדיוק, הם מדברים — אם על מכונות-תפירה או על גבינה).

ואכן — מבחינה פרלמנטרית משחקות סיעת-בארד וסיעת-קרגמן מישחק מתואם — לא פחות מאריק ר' שושיק לביא על הבמה, או לורל והארדי בשעתו על הבד. הם הפכו שני הצדדים של מטבע אחד.

★ ★ ★

שיתוף-פעולה זה חורג הרבה מעבר לחיכוך-סרק חסרי-תועלת במליאת הכנסת. הוא מהווה את עובדת-היסוד של כל הנעשה בכנסת מאחורי הקלעים.

מי זוכר עדיין את הימים שלמחרת הבחירות לכנסת החמישית, בתום פרשת-לבון, כאשר נחלה מפא"י תבוסה בקלפי? הכל דיברו או על הסכנה של דיקטטורה ב' גריונית, על המזימות של שמעון פרס ושות'. חרות דיברה על כך יותר מכל. הוקם מועדון-הארבע, כדי למנוע השתלטות זו.

ואז, בשיא המאבק, נדהמה המדינה לשמוע כי יוחנן בארד עשה הסכם עם אנשי מפא"י בכנסת החדשה, ל' חלוקת כל המישרות באותו מוסד.

התוצאה: מועדון-הארבע התפרק, ב'גוריון חזר לשלטון מוחלט כממשלה, ואנשי מפא"י השתלטו שוב על הכנסת.

איתו מהלך חזר בדיוק בכנסת השישית. מפא"י וחרות חילקו את כל המישרות בכנסת עוד לפני שהתכנסה ה' ישיבה הראשונה של הוועדה המסדרת. התוצאה: שלטון מוחלט של מפא"י בכנסת, עם כמה פירוורים לגח"ל.

השפעת 26 נציגי גח"ל בכנסת: אפס.

★ ★ ★

כל זאת קרה משהו בכנסת השישית: קיימת בה סיעת-היחיד של הכוח החדש. אין זה נותן לח"כ יוחנן בארד מנוח.

היה זה בארד שיום את הקנוניה הנפסדת שהגבילה את

מאת אודי אבנרי